

Bruselj, 9. junij 2022
(OR. fr, en)

9937/22

**Medinstitucionalna zadeva:
2021/0428(COD)**

JAI 834
FRONT 235
MIGR 182
COVID-19 116
SAN 370
TRANS 361
CODEC 864
COMIX 302

DOPIS

Pošiljatelj:	Odbor stalnih predstavnikov (2. del)
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	9713/22
Zadeva:	Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja – splošni pristop

---

1. Komisija je 14. decembra 2021 predložila predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah)¹ s priloženo oceno učinka².
2. Predlog je del širšega okvira za okrepitev in povečanje odpornosti schengenskega območja ter izboljšanje njegovega splošnega upravljanja, vključno s pregledom ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda³, ki naj bi ga Svet dokončno odobril (kot točko pod „A“) na zasedanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve 9. in 10. junija 2022.

---

¹ COM(2021) 891 final.

² SWD(2021) 462 final.

³ 8130/22.

3. Predlog za pregled Zakonika o schengenskih mejah temelji na štirih glavnih oseh. Prvič, krepi pravna orodja, ki jih države članice lahko uporabijo v boju zoper instrumentalizacijo migrantov na zunanjih mejah Unije. Drugič, ta pregled temelji na izkušnjah, pridobljenih med krizo zaradi COVID-19, in njegov cilj je z vzpostavitvijo okvira na evropski ravni zagotoviti trdnejšo pravno podlago za ukrepe za omejitve na zunanjih mejah v primeru zdravstvene krize. Tretjič, glede notranjih meja je cilj predlaganih novih določb spodbujati uporabo alternativnih ukrepov, zlasti tehničnih ukrepov. S tem pregledom se predvsem vzpostavlja nov mehanizem za predajo oseb z neurejenim statusom med državami članicami. Komisija je hkrati predlagala spremembo Direktive 2008/115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje državljanov tretjih držav, ki prebivajo nezakonito (v nadaljnjem besedilu: direktiva o vračanju), da bi državam članicam dovolili, da se ponovno ali na novo pogajajo o novih sporazumih o ponovnem sprejemu⁴. Četrtič, ta pregled je odziv na trajne grožnje v schengenskem območju, in sicer posodablja okvir za ponovno uvedbo in podaljšanje nadzora na notranjih mejah ter uvaja nove zaščitne ukrepe za ohranjanje prostega gibanja, v členu 28 pa vzpostavlja nov poseben zaščitni mehanizem za usklajevanje ukrepov za ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, kadar resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti hkrati prizadene več držav članic in ogroža splošno delovanje schengenskega območja.
4. Delo v zvezi s predlogom se je v prisotnosti pridruženih držav v Svetu začelo med slovenskim predsedovanjem 14. decembra 2021 v Delovni skupini za meje. Razprave so se med francoskim predsedovanjem nadaljevale na osmih sejah delovne skupine in dveh sejah svetovalcev za PNZ⁵.

---

⁴ UL L 348, 24.12.2008, str. 98–107.

⁵ Evropski parlament je za poročevalko imenoval Sylvie Guillaume (S & D, FR).

Na podlagi tega dela v pripravljalnih telesih Sveta je bilo mogoče izboljšati besedilo, zlasti s:

- pojasnitvijo pojma instrumentalizacije, poenostavitvijo opredelitve in dopolnitvijo besedila glede ukrepov, ki jih države članice v takih razmerah lahko sprejmejo. Upoštevane so bile tudi posebne okoliščine Cipra;
  - odzivom na zahtevo držav članic po prožnosti glede ukrepov za omejitve potovanj in zdravstvenih ukrepov, ki se lahko uporabijo na zunanjih mejah, ob upoštevanju nacionalnih pristojnosti na področju zdravja, v členu 21a. Kompromisno besedilo, ki ga je predlagalo predsedstvo, ohranja načelo nujnih kategorij, hkrati pa omogoča revizijo njihove opredelitve v posamezni krizi. Države članice lahko sprejmejo tudi strožje zdravstvene omejitve, če te ne vplivajo negativno na delovanje schengenskega območja. Pojasnjena sta bila položaja oseb v tranzitu in obmejnih regij;
  - pojasnitvijo uporabe postopka predaje med državami članicami v členu 23a, v katerem je določeno merilo policijskega sodelovanja in izrecno navedeno, da je uporaba tega postopka v dvostranskem sodelovanju prostovoljna.
5. Komisija se želi s predlogom v zvezi z okvirom za ponovno uvedbo in podaljšanje nadzora na notranjih mejah odzvati na trajne grožnje, s katerimi se lahko soočajo države članice, in okrepiti postopkovne zaščitne ukrepe. Predsedstvo se je, da bi zagotovili, da se ta ukrep uporabi le kot skrajni ukrep, osredotočilo na okrepitev teh zaščitnih ukrepov s:
- še večjo objektivizacijo meril in utemeljitev držav članic v primeru ponovne uvedbe in podaljšanja nadzora, zlasti z analizo tveganja, ki ga mora zagotoviti država članica. Skupaj s postopnim povečevanjem obveznosti držav članic v zvezi z utemeljitvijo bo to Komisiji omogočilo, da izvede okrepljeno oceno nujnosti in sorazmernosti tega nadzora;

- določitvijo, da so posvetovanja med državami članicami obvezna, kadar jih zahtevajo neposredno prizadete države;
  - določitvijo, da je mnenje Komisije obvezno v primeru dvoma o nujnosti ali sorazmernosti ponovne uvedbe ali podaljšanja. To mnenje mora biti v vsakem primeru pripravljeno po dvanajstih mesecih;
  - zagotavljanjem da se pri tem nadzoru ustrezno upošteva posebni položaj čezmejnih regij.
6. Sodba velikega senata Sodišča Evropske unije v združenih zadevah C-368/20 in C-369/20⁶, izdana po objavi predloga Komisije, potrjuje, da morata sozakonodajalca opredeliti splošni okvir za ponovno uvedbo in podaljšanje nadzora na notranjih mejah v Zakoniku o schengenskih mejah. Zagotoviti je treba pravično ravnotežje med prostim gibanjem oseb na eni strani in potrebo po zagotovitvi javnega reda in notranje varnosti v državah članicah na drugi strani. Poleg tega je možnost ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah izjema od načela prostega gibanja, ki jo je treba razlagati ozko.

Predsedstvo je upoštevalo to sodbo in boljše uokvirilo določbe. Medtem ko predlog Komisije v členu 27a(5), omogoča, da se nadzor na notranjih mejah lahko uvede brez časovne omejitve, je predsedstvo predlagalo, da se te določbe omejijo na izredne razmere večjih razsežnosti in da se znatno okrepi ocena tveganja, ki jo je treba zagotoviti skupaj z uradnim obvestilom o dodatnem šestmesečnem podaljšanju. Poleg tega kompromisni predlog določa, da mora Komisija izdati priporočilo, v katerem opredeli ukrepe in pogoje za odpravo tega nadzora, kadar nujnost in sorazmernost nista upoštevani.

---

⁶ Sodba Sodišča z dne 26. aprila 2022, združeni zadevi C-368/20 in C-369/20, ECLI:EU:C:2022:298.

Predsedstvo je po seji Coreperja 1. junija 2022 uvedlo dodatne zaščitne ukrepe, da bi še izboljšali okvir za nadzor, ki bi lahko trajal več kot dve leti in šest mesecev, če alternativni ukrepi niso na voljo. V tem primeru bo morala Komisija v vsakem primeru sprejeti priporočilo o nujnosti in sorazmernosti takega nadzora. To priporočilo bi moralo vključevati razumen rok za odpravo nadzora, ki ga bo morala država članica upoštevati.

Coreper je 8. junija 2022 preučil spremenjeno besedilo in sklenil, da ga pošlje Svetu.

Predsedstvo je predlagalo nadaljnje prilagoditve uvodnih izjav 27 in 44 ter členov 27a in 28.

7. Svet za pravosodje in notranje zadeve naj na zasedanju 9. in 10. junija 2022 preuči osnutek kompromisnega besedila iz priloge k temu dopisu⁷, da bi lahko sprejeli splošni pristop glede predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja.

---

⁷ Spremembe izvirnega besedila so **v krepkem tisku in podčrtane** ali [...].

2021/0428 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2)(b) in (e) ter člena 79(2)(c) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 3(2) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) Unija zajema območje svobode, varnosti in pravice brez nadzora na notranjih mejah, na katerem je v povezavi z ustreznimi ukrepi glede nadzora na zunanjih mejah, azila, priseljevanja ter glede preprečevanja kriminala in boja proti njemu zagotovljeno prosto gibanje oseb.
- (2) V Uredbi (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 (v nadaljnjem besedilu: zakonik o schengenskih mejah)¹ so določena pravila, ki urejajo gibanje oseb na območje brez nadzora na notranjih mejah (v nadaljnjem besedilu: schengensko območje) in z njega ter med državami članicami, ki sodelujejo v schengenskem območju.

---

¹ Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).

- (3) Schengensko območje se je v zadnjih letih soočilo z izzivi brez primere, ki po svoji naravi niso bili omejeni na ozemlje posamezne države članice. Ti izzivi so poudarili dejstvo, da je ohranjanje javnega reda in varnosti na schengenskem območju skupna odgovornost, ki zahteva skupno in usklajeno ukrepanje med državami članicami in na ravni Unije. Izpostavili so tudi vrzeli v obstoječih pravilih, ki urejajo delovanje schengenskega območja na zunanjih in notranjih mejah, ter potrebo po oblikovanju močnejšega in trdnejšega okvira, ki bo omogočal učinkovitejši odziv na izzive, s katerimi se sooča schengensko območje.
- (4) Nadzor meja na zunanjih mejah ni le v interesu države članice, na zunanjih mejah katere se opravlja, temveč v interesu vseh držav članic, ki so odpravile nadzor na svojih notranjih mejah, in celotne Unije. Države članice morajo zagotoviti visoke standarde pri upravljanju svojih zunanjih meja, tudi z okrepljenim sodelovanjem med mejnimi policisti, policijo, carino in drugimi ustreznimi organi. Unija zagotavlja dejavno podporo s finančnimi sredstvi, ki jih zagotavljajo agencije, zlasti pa z evropsko mejno in obalno stražo ter z upravljanjem schengenskega ocenjevalnega mehanizma. Pravila, ki se uporabljajo za zunanje meje, je treba okrepiti, da bi se bolje odzvali na nove izzive, ki so se nedavno pojavili na zunanjih mejah.
- (4a) Evropsko integrirano upravljanje meja, ki temelji na štiristopenjskem modelu varovanja dostopa, zajema ukrepe v tretjih državah, kot so ukrepi v okviru skupne vizumske politike, ukrepe s sosednjimi tretjimi državami, ukrepe za nadzor meja na zunanjih mejah, analizo tveganja in ukrepe znotraj schengenskega območja in vračanje. Nadzor meja, vključno z ukrepi za olajšanje zakonitih prehodov meje, je ključni del evropskega integriranega upravljanja meja. Za preprečevanje in odkrivanje čezmejnega kriminala na zunanjih mejah, zlasti tihotapljenja migrantov, trgovine z ljudmi in terorizma, bi morale države članice skupaj z Evropsko agencijo za mejno in obalno stražo izvajati evropsko integrirano upravljanje meja na podlagi štiristopenjskega modela varovanja dostopa.**

- (5) Zaradi pandemije COVID-19 se je okrepla potreba po boljši pripravljenosti Unije za odzivanje na krizne razmere na zunanjih mejah, povezane z boleznimi, ki bi lahko prerasle v epidemijo in ogrozile javno zdravje. Pandemija COVID-19 je pokazala, da so lahko pri grožnjah javnemu zdravju potrebna enotna pravila o omejitvah potovanj državljanov tretjih držav v Evropsko unijo. Če se za obravnavanje takih groženj na zunanjih mejah sprejmejo neskladni in različni ukrepi, to negativno vpliva na delovanje celotnega schengenskega območja ter zmanjšuje predvidljivost za potnike iz tretjih držav in stike z ljudmi iz tretjih držav. Za pripravo schengenskega območja na prihodnje izzive primerljivega obsega, povezane z grožnjami javnemu zdravju, je treba vzpostaviti nov mehanizem, ki bi moral omogočati pravočasno sprejetje in odpravo usklajenih ukrepov na ravni Unije. Novi postopek na zunanji meji bi bilo treba uporabiti v primeru **grožnje javnemu zdravju zaradi nalezljive bolezni, ki bi lahko prerasla v epidemijo, kot določi Komisija [...] na podlagi mnenja** Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni **ter ob upoštevanju informacij pristojnih nacionalnih organov** [...]. Ta mehanizem bi moral dopolnjevati postopke, predlagane v predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o resnih čezmejnih grožnjah za zdravje², zlasti v primeru razglasitve izrednih razmer v javnem zdravju, in revidirana pooblastila Evropskega centra za obvladovanje bolezni³.
- (6) Mehanizem bi moral predvideti, da Svet na predlog Komisije sprejme uredbo, s katero se določijo **začasne** omejitve potovanj, vključno z omejitvami vstopa **in minimalnimi začasnimi omejitvami iz zdravstvenih razlogov** [...], ter pogoji, pod katerimi se odpravijo. Glede na politično občutljivo naravo takšnih ukrepov, ki zadevajo pravico do vstopa na ozemlje držav članic, bi bilo treba na Svet prenesti izvedbena pooblastila, da na predlog Komisije sprejme takšno uredbo.

---

² COM(2020) 727.

³ Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 851/2004 o ustanovitvi Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni, COM(2020) 726.

- (7) Pomembno je, da je v skladu z veljavnimi obveznostmi na podlagi prava Unije in mednarodnega prava državljanom Unije in državljanom tretjih držav, ki so na podlagi sporazumov med Unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter temi tretjimi državami na drugi strani enako upravičeni do prostega gibanja kot državljani Unije, ter njihovim družinskim članom vedno dovoljen vstop v Unijo. Tudi rezidentom Unije bi bilo treba vedno dovoliti vrnitev v Unijo, **zlasti v državo članico, v kateri zakonito prebivajo**. Akt bi moral določati minimalne začasne omejitve iz zdravstvenih razlogov, ki bi se lahko uporabljale za te osebe. **Kar zadeva državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo na Irskem, bi morale države članice tem rezidentom na vzajemni podlagi dovoliti, da se prek ozemlja držav članic vrnejo na Irsko. Irska naj svojo nacionalno politiko uskladi z omejitvami potovanj v Evropsko unijo.** Akt bi moral vsebovati vse potrebne elemente za zagotovitev, da so omejitve potovanj učinkovite, ciljno usmerjene, nediskriminatorne in sorazmerne glede na spreminjajoče se epidemiološke razmere. [...] **Določati** bi moral [...] kategorije **nujnih** potnikov, katerih potovanje bi bilo treba izvzeti iz omejitev vstopa, **in pogoje, pod katerimi se omejitve potovanj za te potnike lahko izjemoma uvedejo. Te kategorije bi morale na primer vključevati zdravstvene delavce, čezmejne delavce, osebje prevoznikov, diplomate ali drugo mednarodno osebje, potnike v tranzitu, potnike, ki potujejo iz nujnih družinskih razlogov, pomorščake, državljane tretjih držav, ki prosijo za mednarodno zaščito, sezonske delavce, študente in visokokvalificirane delavce, katerih zaposlitev je z ekonomskega, družbenega ali varnostnega vidika potrebna in katerih dela ni mogoče odložiti ali opraviti v tujini.** Poleg tega ali namesto tega bi bilo treba v aktu določiti vsa geografska območja ali tretje države, iz katerih lahko za potovanje veljajo posebni ukrepi, **in opredeliti postopek za redni pregled razmer in omejitev potovanj**, in sicer na podlagi objektivne metodologije in meril, ki se uporabljajo zanje in bi morali vključevati zlasti epidemiološke razmere. V aktu bi se lahko določili pogoji, pod katerimi se lahko dovoli potovanje, na primer testiranje, karantena, samoosamitev ali drugi ustrezni ukrepi, kot je obvezna izpolnitev obrazca za lokalizacijo potnika ali drugega orodja za sledenje stikom, pri čemer bi se zlasti upoštevali vsi sistemi Unije, razviti za olajšanje potovanja pod varnimi pogoji, kot so sistemi za preverjanje digitalnih potrdil. Z instrumentom bi se lahko po potrebi vzpostavil tudi mehanizem, ki bi omogočal sprejetje dodatnih ukrepov, če bi se epidemiološke razmere na enem ali več geografskih območjih močno poslabšale.

- (7a) Učinkovitost omejitev potovanj v Evropsko unijo temelji na uporabi enotnih pravil za tretje države in državljane tretjih držav. Z uporabo enotnih pravil z izvedbeno uredbo bi morali zagotoviti varovanje javnega zdravja in tako ohraniti delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah. Države članice bi lahko sprejele strožje začasne zdravstvene in druge s tem povezane omejitve, kot so določene v izvedbeni uredbi, pod pogojem, da take omejitve nimajo negativnega učinka na delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah. Taki ukrepi lahko vključujejo omejitve potovanj za druge regije ali tretje države, ki jih izvedbena uredba ne zajema, če temeljijo na nacionalni oceni tveganja in so sorazmerni. Države članice lahko sprejmejo omejitve potovanj tudi, če ne obstaja izvedbena uredba Sveta. Izvedbena uredba bi morala upoštevati poseben položaj čezmorskih držav ali ozemelj iz člena 355(2) PDEU, navedenih v Prilogi II k Pogodbi.**
- (7b) Med uporabo izvedbene uredbe Sveta o začasnih omejitvah potovanj in pri uporabi pogojev za vstop iz člena 6 te uredbe bi bilo treba vstop dovoliti le državljanom tretjih držav, za katere ne veljajo omejitve vstopa in ki izpolnjujejo druge z zdravjem povezane pogoje za vstop, določene v izvedbeni uredbi.**
- (7c) Za tranzit državljanov EU in njihovih družinskih članov ter kategorij nujnih potnikov znotraj EU ne bi smele veljati začasne omejitve potovanj, povezane z zdravjem, da se jim omogoči prispeti v končni namembni kraj. Kadar so uvedene začasne omejitve, povezane z zdravjem, bi jih bilo treba uporabljati ob prihodu v končni namembni kraj.**
- (8) Prav tako je treba okrepiti pravila in zaščitne ukrepe v pravu Unije, da se državam članicam omogoči hitro ukrepanje proti primerom instrumentalizacije migrantov. To instrumentalizacijo bi bilo treba razumeti kot primer, ko tretja država **ali nedržavni akter** [...] spodbuja[...] ali olajšuje[...] **prihod** državljanov tretjih držav na zunanje meje **ali v državo članico** [...] **z namenom** [...] **destabilizacije** Unije [...] ali [...] države članice, [...] **kadar** [...] **bi** taka dejanja lahko ogrozila temeljne [...] funkcije **države članice**, vključno z [...] vzdrževanjem javnega reda in miru ali varovanjem njene nacionalne varnosti;

- (9) Instrumentalizacija migrantov se lahko nanaša na primere, ko tretja država **ali nedržavni akter** [...] spodbuja ali olajšuje nedovoljeno potovanje državljanov tretjih držav na [...] ozemlje, da bi dosegli zunanjo mejo držav članic, lahko pa se nanaša tudi na [...] spodbujanje ali olajševanje nedovoljenega potovanja državljanov tretjih držav, ki so že v [...] tretji državi. Instrumentalizacija migrantov lahko vključuje tudi uvedbo prisilnih ukrepov, katerih namen je preprečiti državljanom tretjih držav, da bi obmejna območja tretje države, ki instrumentalizira državljanke tretjih držav, zapustili v kateri koli drugi smeri kot prek države članice. **Primeri, v katerih so nedržavni akterji vpleteni v organizirani kriminal, zlasti v tihotapljenju, se ne bi smeli šteti za instrumentalizacijo migrantov, kadar cilj ni destabilizirati Unije ali državo članico. Operacije humanitarne pomoči se ne bi smele šteti za instrumentalizacijo migrantov, kadar cilj ni destabilizirati Unije ali državo članico.**
- (9a) Kar zadeva Ciper, Uredba Sveta (ES) št. 866/2004 z dne 29. aprila 2004 o režimu na podlagi člena 2 Protokola 10 k Aktu o pristopu določa posebna pravila, ki veljajo za črto med območji Republike Ciper, ki so pod dejanskim nadzorom Vlade Republike Ciper, in tistimi območji, ki niso pod njenim dejanskim nadzorom. Iz tega sledi, da bi bilo treba primere, v katerih tretja država ali nedržavni akter spodbuja ali olajšuje gibanje državljanov tretjih držav, da prečkajo črto, čeprav ta črta ne pomeni zunanje meje, šteti za instrumentalizacijo.**
- (10) Unija bi morala za podporo državam članicam, ki se soočajo z instrumentalizacijo, uporabiti vsa orodja iz svojega nabora diplomatskih, finančnih in operativnih ukrepov. Pri izbiri sredstev za obravnavanje pojave instrumentalizacije bi bilo treba dati prednost diplomatskim prizadevanjem Unije ali zadevne države članice. Unija lahko to po potrebi dopolni z uvedbo omejevalnih ukrepov.
- (11) Hkrati pa je poleg teh ukrepov treba dodatno okrepiti sedanja pravila v zvezi z nadzorom zunanjih meja in varovanjem meje. Za dodatno pomoč državi članici, ki se sooča z instrumentalizacijo migrantov, Uredba (EU) XXX/XXX dopolnjuje pravila o nadzoru meje z določitvijo posebnih ukrepov na področju azila in vračanja, pri čemer spoštuje temeljne pravice zadevnih posameznikov, zlasti z zagotavljanjem spoštovanja pravice do azila ter zagotavljanjem potrebne pomoči, ki jo nudijo agencije ZN in druge ustrezne organizacije.

- (12) **Države članice lahko, zlasti v primeru instrumentalizacije migrantov ali v drugih nujnih primerih na zunanji meji,** [...] omejijo obmejni promet na najmanjšo možno mero z **začasnim** zaprtjem nekaterih mejnih prehodov **ali omejitvijo njihovega delovnega časa** [...]. Pri vseh takih omejitvah bi bilo treba v celoti upoštevati pravice državljanov Unije, državljanov tretjih držav, ki imajo pravico do prostega gibanja na podlagi mednarodnega sporazuma, in državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas v skladu z nacionalnim pravom ali pravom Unije ali so imetniki vizumov za dolgoročno prebivanje, ter njihovih družinskih članov **in državljanov tretjih držav, ki prosijo za mednarodno zaščito. Če je mejni prehod zaprt, bi morale te kategorije uporabiti drug mejni prehod, ki ostaja odprt.** Poleg tega **lahko države članice, zlasti v primeru instrumentalizacije migrantov, kadar državljani tretjih držav poskušajo množično izsiliti vstop z uporabo nasilnih sredstev, sprejmejo potrebne ukrepe za ohranitev varnosti, javnega reda in miru.** [...] Take omejitve **in ukrepe** bi bilo [...] treba uporabljati na način, ki zagotavlja spoštovanje obveznosti v zvezi z dostopom do mednarodne zaščite, zlasti načela nevračanja.
- (12a) **Brez poseganja v možnost držav članic, da na podlagi te uredbe v okviru instrumentalizacije sprejmejo ukrepe, bi zadevne države članice morale** [...] upoštevati, ali je Evropski svet priznal, da se Unija ali ena ali več njenih držav članic sooča z instrumentalizacijo migrantov.
- (13) Evropska agencija za mejno in obalno stražo pomaga državam članicam pri izvajanju operativnih vidikov upravljanja zunanjih meja, vključno z izmenjavo informacij, zagotavljanjem opreme, razvojem zmogljivosti in usposabljanjem nacionalnih mejnih policistov, ciljno usmerjenimi informacijami in analizo tveganja ter napotitvijo stalne enote. Nova pooblastila Agencije omogočajo znatne priložnosti za podporo dejavnostim nadzora meje, vključno z operacijami preverjanja in vračanja ter začetkom hitrega posredovanja na mejah in/ali posredovanja za vračanje na zahtevo in na ozemlju zadevne države članice gostiteljice.

- (14) Na podlagi člena 41(1) Uredbe (EU) 2019/1896 mora izvršni direktor Evropske agencije za mejno in obalno stražo priporočiti državi članici, naj zaprosi, da Agencija začne, izvaja ali prilagodi svojo podporo za obravnavanje ugotovljenih groženj in izzivov na zunanjih mejah, kadar so izpolnjeni pogoji iz navedene določbe. Potreba po podpori Agencije se lahko pokaže zlasti v primerih, ko je Evropska agencija za mejno in obalno stražo izvedla posebno oceno ranljivosti v zvezi z instrumentalizacijo migrantov. Na podlagi rezultatov te ocene ranljivosti ali ob dodelitvi kritične stopnje vpliva enemu ali več odsekom zunanje meje in ob upoštevanju ustreznih elementov načrtov za ravnanje v izrednih razmerah države članice, analize tveganja Agencije in analitske plasti evropske slike razmer izvršni direktor v skladu s členom 41(1) Uredbe (EU) 2019/1896 priporoči zadevni državi članici, naj zaprosi, da Agencija začne, izvaja ali prilagodi svojo podporo. Ta pristojnost izvršnega direktorja ne posega v splošno podporo, ki jo Agencija lahko zagotavlja državam članicam.
- (15) Poleg tega bi morala zadevna država članica v primeru instrumentalizacije migrantov okrepiti nadzor meje, po potrebi tudi z dodatnimi ukrepi za preprečevanje nezakonitih prehodov ter uporabo dodatnih virov in tehničnih sredstev za preprečevanje nedovoljenega prehajanja meje. Takšna tehnična sredstva bi lahko vključevala sodobne tehnologije, vključno z brezpilotskimi zrakoplovi in tipali gibanja, ter mobilne enote, **po potrebi pa tudi vse vrste stacionarne in mobilne infrastrukture**. Uporaba takšnih tehničnih sredstev, zlasti tehnologij, ki omogočajo zbiranje osebnih podatkov, mora temeljiti na jasno opredeljenih določbah nacionalnega prava in se izvajati v skladu z njimi.
- (16) Komisija **lahko sprejme izvedbeni akt** [...] **o skupnih minimalnih** standardih za varovanje meje, [...] pri čemer naj upošteva vrsto meje (kopenska, morska ali zračna), stopnje vpliva, ki se vsakemu odseku zunanje meje dodeli v skladu s členom 34 Uredbe (EU) 2019/1896, in drugih ustreznih dejavnikov, **kot** so **geografske posebnosti** in specifični odziv na instrumentalizacijo migrantov.
- (17) Na območju brez nadzora na notranjih mejah bi bilo treba osebam omogočiti prosto in varno gibanje med državami članicami. V zvezi s tem bi bilo treba pojasniti, da prepoved nadzora na notranjih mejah ne posega v pristojnost držav članic, da na svojem ozemlju, vključno na svojih notranjih mejah, izvajajo kontrole za namene, ki niso nadzor meje. Zlasti bi bilo treba pojasniti, da pristojni nacionalni organi, vključno z zdravstvenimi organi ter organi kazenskega pregona, načeloma še naprej lahko izvajajo kontrole v okviru izvajanja javnih pooblastil, določenih v nacionalnem pravu.

- (18) Prepoved nadzora na notranjih mejah sicer zajema tudi kontrole z enakim učinkom, vendar se kontrole, ki jih izvajajo pristojni organi, ne bi smele šteti za enakovredne izvajanju mejnih kontrol, kadar njihov cilj ni nadzor meje, kadar temeljijo na splošnih informacijah in izkušnjah pristojnih organov v zvezi z morebitnimi grožnjami javni varnosti ali javnemu redu, vključno kadar so namenjene boju proti **nezakonitim migracijam** [...] in čezmejnemu kriminalu, povezanemu z **nezakonitimi** [...] migracijami, kadar so načrtovane in se izvajajo na način, ki se jasno razlikuje od sistematičnih kontrol oseb na zunanjih mejah, in kadar se izvajajo na prometnih vozliščih, kot so pristanišča, železniške ali avtobusne postaje in letališča **ter tovorni terminali**, ali neposredno v vozilih za prevoz potnikov, ter kadar temeljijo na [...] **oceni** tveganja.
- (19) Čeprav se nedovoljeni migracijski tokovi sami po sebi ne bi smeli šteti za grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti, so zanje lahko potrebni dodatni ukrepi, da se zagotovi delovanje schengenskega območja.
- (20) Boj proti **nezakonitim migracijam** in čezmejnemu kriminalu, povezanemu z **nezakonitimi** [...] migracijami, kot so trgovina z ljudmi, tihotapljenje migrantov in ponarejanje listin ter druge oblike čezmejnega kriminala, bi lahko zajemal zlasti ukrepe, ki omogočajo preverjanje identitete, državljanstva in rezidenčnega statusa oseb, če so ta preverjanja nesistematična in se izvajajo na podlagi [...] **ocene** tveganja.
- (21) Uporaba sodobnih tehnologij za nadzor prometnih tokov, zlasti na avtocestah in drugih pomembnih cestah, ki jih določijo države članice, lahko prispeva k obravnavanju groženj javnemu redu ali notranji varnosti. Prepoved nadzora na notranjih mejah se ne bi smela razumeti tako, da preprečuje zakonito izvajanje policijskih ali drugih javnih pooblastil za izvajanje kontrol na območjih notranjih meja. To vključuje kontrole, v okviru katerih se uporabljajo tehnologije za spremljanje in nadzor, ki se na splošno uporabljajo na ozemlju ali ki temeljijo na oceni tveganja za zaščito notranje varnosti. Uporaba takšnih tehnologij za kontrole se zato ne bi smela šteti za enako nadzoru meje.
- (22) Da bi bile te tehnologije učinkovite, bi bilo treba omogočiti uporabo sorazmernih omejitev hitrosti na cestnih prehodih.
- (23) Prepoved nadzora na notranjih mejah ne bi smela omejevati izvajanja kontrol, določenih v drugih instrumentih prava Unije. Pravila iz te uredbe zato ne bi smela vplivati na veljavna pravila o preverjanju podatkov o potnikih v ustreznih zbirkah podatkov pred prihodom.

(24) Zagotoviti je treba, da bodo kontrole, ki jih izvajajo države članice pri izvajanju nacionalnih pristojnosti, ostale popolnoma skladne z območjem brez nadzora na notranjih mejah. V skladu s sodno prakso Evropskega sodišča se s povečanjem znakov, da imajo kontrole, ki jih izvajajo države članice na svojih obmejnih območjih, enakovreden učinek kot nadzor meje, pri čemer se upoštevajo cilj teh kontrol, njihov ozemeljski obseg in morebitne razlike v primerjavi s kontrolami, ki se izvajajo na preostalem ozemlju zadevne države članice, povečuje potreba po strogih in podrobnih pravilih in omejitvah, ki določajo pogoje, pod katerimi lahko države članice izvajajo svoja policijska pooblastila na obmejnem območju.

(24a) Izvajanje policijskih ali drugih javnih pooblastil s strani pristojnih organov držav članic na njihovem ozemlju, tudi na njihovih obmejnih območjih, ne bi smelo nesorazmerno vplivati na potek gibanja prek notranjih meja, zlasti pa ne povzročati predolgh čakalnih dob. V duhu dialoga in sodelovanja bi države članice morale obvestiti sosednje države članice o svojih ukrepih, zlasti, kadar se pričakuje, da bo imel ukrep znatnejši učinek na čezmejni promet.

(25) Sprejeti je treba ukrepe za obravnavanje nedovoljenega gibanja nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav na območju brez nadzora na notranjih mejah. Za okrepitev delovanja schengenskega območja bi morale imeti države članice možnost, da sprejmejo dodatne ukrepe za boj proti nedovoljenemu gibanju med državami članicami in nezakonitemu bivanju. Kadar nacionalni organi kazenskega pregona države članice **med policijsko kontrolo, ki jo izvajajo pristojni organi v okviru dvostranskega sodelovanja, vključno s skupnimi policijskimi patruljami, na obmejnih [...] območjih** primejo nezakonito prebivajoče državljane tretjih držav [...], bi morali imeti ti organi možnost, da tem osebam zavrnejo pravico do vstopa ali bivanja na svojem ozemlju in jih predajo državi članici, iz katere so vstopile. **V okviru ohranjanja in spodbujanja večstranskega policijskega sodelovanja med državami članicami so zajete tudi kontrole, ki jih izvajajo pristojni organi v okviru večstranskega sodelovanja.** Država članica, neposredno iz katere je oseba prišla, bi prijete državljane tretjih držav morala sprejeti. **Ta predaja se ne bi smela uporabljati za osebe, ki vložijo prošnjo za mednarodno zaščito, ali za osebe, ki jih lahko država članica sprejme pod pogoji iz člena 24 Uredbe (EU) št. 604/2013.**

- (26) Postopek, po katerem lahko država članica preda nezakonito prebivajoče državljane tretjih držav državi članici, neposredno iz katere so osebe prišle, bi moral potekati hitro, vendar bi morali zanj veljati zaščitni ukrepi in bi se moral izvajati ob polnem spoštovanju temeljnih pravic in načela nediskriminacije iz člena 21 Listine, da se prepreči rasno profiliranje. Organi bi morali imeti možnost, da preverijo ustrezne informacije o gibanju zadevnih oseb, ki so organom neposredno na voljo. Take informacije lahko vključujejo objektivne elemente, na podlagi katerih bi organi lahko ugotovili, da je oseba pred kratkim pripotovala iz druge države članice, kot je posedovanje dokumentov, vključno s potrdili ali računi, ki dokazujejo nedavno potovanje iz druge države članice. Državljan tretjih držav, ki so predmet postopka predaje, bi morali prejeti utemeljeno odločitev v pisni obliki. Odločitev bi sicer morala biti takoj izvršljiva, vendar bi bilo treba državljanu tretje države zagotoviti učinkovito pravno sredstvo, da se pritoži zoper odločitev o predaji ali zahteva revizijo te odločitve. To pravno sredstvo ne bi smelo imeti odložilnega učinka.
- (27) Postopek predaje iz te uredbe **je neobvezen in** ne bi smel vplivati na obstoječo možnost držav članic, da **nezakonito prebivajoče** državljane tretjih držav [...] vrnejo v skladu z dvostranskimi sporazumi ali dogovori iz člena 6(3) Direktive 2008/115/ES (v nadaljnjem besedilu: direktiva o vračanju), kadar so take osebe odkrite zunaj okoliša [...] obmejnih **območij. Brez poseganja v nacionalne pristojnosti lahko države članice v okviru svojega dvostranskega sodelovanja določijo praktične podrobnosti, tudi zato, da bi omejile uporabo tega postopka predaje, kadar se nadzor na notranjih mejah ponovno uvede ali podaljša.** Za lažjo uporabo teh sporazumov in dopolnitev cilja varovanja območja brez [...] **nadzora** meja bi bilo treba državam članicam omogočiti, da sklenejo nove sporazume ali dogovore in posodobijo obstoječe. Komisijo bi bilo treba obvestiti o vseh takih spremembah ali posodobitvah novih sporazumov ali dogovorov. Če je država članica sprejela državljana tretje države na podlagi postopka iz te uredbe ali na podlagi dvostranskega sporazuma ali dogovora, bi zadevna država članica v skladu z direktivo o vračanju morala izdati odločbo o vrnitvi. Za zagotovitev skladnosti med novimi postopki iz te uredbe in obstoječimi pravili o vračanju državljanov tretjih držav je [...] potrebna ciljno usmerjena sprememba člena 6(3) direktive o vračanju. **To ne posega v uporabo člena 6(2).**
- (28) V izjemnih primerih je lahko za obravnavanje groženj schengenskemu območju potrebno, da države članice sprejmejo ukrepe na notranjih mejah. Države članice so še naprej pristojne za ugotovitev, ali je treba začasno ponovno uvesti ali podaljšati nadzor na mejah. Na podlagi obstoječih pravil je ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah določena za okoliščine, ko se resna grožnja notranji varnosti ali javnemu redu za določeno obdobje pojavi v eni sami državi članici. Zlasti terorizem in organizirani kriminal, obsežne izredne razmere v javnem zdravju ali obsežni ali odmevni mednarodni dogodki, kot so športni, poslovni ali politični dogodki, lahko predstavljajo resno grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti.

- (29) Poleg tega lahko resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti izhaja tudi iz obsežnega nedovoljenega gibanja **državljanov tretjih držav** [...] med državami članicami, zaradi česar nastajajo razmere, ki na splošno **znatno** obremenjujejo vire in zmogljivosti pristojnih nacionalnih služb, tako da druga sredstva, predvidena v tej uredbi, ne zadostujejo za obravnavanje teh prihodov in gibanja. V zvezi s tem bi države članice morale imeti možnost, da se oprejo na objektivna in količinsko opredeljena poročila o nedovoljenem gibanju, kadar so na voljo, zlasti kadar jih pristojne agencije Unije redno pripravljajo v skladu s svojimi pooblastili. Država članica bi morala imeti možnost, da informacije, ki jih zagotovijo agencije, uporabi v oceni tveganja za dokazovanje izjemne narave ugotovljene grožnje, ki izhaja iz nedovoljenega gibanja, in s tem upraviči ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah **kot skrajni ukrep**.
- (30) Medtem ko je ukrepanje na ravni Unije določeno za okoliščine, ko narava grožnje izhaja iz trajnih resnih pomanjkljivosti na zunanjih mejah, na ravni Unije ni mehanizma, ki bi se uporabljal za primere, ko na schengenskem območju resna grožnja notranji varnosti ali javnemu redu prizadene **več** [...] držav članic, kar ogroža dobro delovanje schengenskega območja. To vrzel bi bilo treba zapolniti z vzpostavitev novega zaščitnega mehanizma za schengensko območje, ki bi omogočal usklajene rešitve za zaščito interesov oseb, ki so upravičene do ugodnosti območja brez nadzora na notranjih mejah, in sicer s čim večjo učinkovitostjo sprejetih ukrepov in čim manjšimi negativnimi stranskimi učinki teh ukrepov.
- (31) Novi zaščitni mehanizem za schengensko območje bi moral Svetu omogočiti, da na predlog Komisije sprejme sklep o odobritvi ponovne uvedbe ali podaljšanja nadzora na notranjih mejah, kadar to upravičuje posebna grožnja, ugotovljena na podlagi uradnih obvestil posameznih držav članic ali drugih razpoložljivih informacij, zlasti ocene tveganja, ki je potrebna v primeru podaljšanja nadzora na notranjih mejah za več kot šest mesecev. Glede na politično občutljivo naravo takšnega sklepa, ki ureja možnost držav članic, da v posebnih okoliščinah ponovno uvedejo ali podaljšajo nadzor na notranjih mejah, bi bilo treba izvedbena pooblastila za sprejetje sklepa prenesti na Svet, ki odloča na predlog Komisije. **Ta odločitev bi morala vključevati vse ustrezne blažilne ukrepe.**
- (32) Pri ugotavljanju, ali je ponovna uvedba ali podaljšanje nadzora na notranjih mejah s strani držav članic upravičena **in sorazmerna**, bi moral Svet upoštevati, ali so na voljo drugi ukrepi, ki bi lahko zagotovili visoko raven varnosti na ozemlju, kot so okrepljene kontrole na notranjih mejah, ki jih izvajajo pristojni organi. Če se podaljšanje nadzora ne šteje za upravičeno **in sorazmerno**, bi namesto tega Komisija morala priporočiti uporabo drugih ukrepov, ki se zdijo primernejši za obravnavanje ugotovljene grožnje.

- (33) Vzpostavitev novega zaščitnega mehanizma schengenskega območja ne bi smela vplivati na pravico držav članic do predhodne uporabe enostranskih ukrepov v skladu z Uredbo, če razmere to zahtevajo. Po sprejetju pa bi ukrep Unije moral postati edina podlaga za usklajen odziv na ugotovljeno grožnjo.
- (34) Da se zagotovi skladnost z načelom sorazmernosti, bi bilo treba sklep Sveta sprejeti za omejeno obdobje do šest mesecev, ki se lahko podaljša na podlagi rednega pregleda na predlog Komisije, dokler se ta grožnja nadaljuje. Prvotni sklep bi moral vključevati oceno pričakovanega učinka sprejetih ukrepov, vključno z njihovimi negativnimi stranskimi učinki, da se ugotovi, ali je nadzor na notranjih mejah upravičen ali pa bi se lahko namesto tega učinkovito izvajali manj omejevalni ukrepi. Pri nadaljnjih sklepih bi bilo treba upoštevati razvoj ugotovljene grožnje. Države članice bi morale nemudoma uradno obvestiti Komisijo in države članice o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v skladu s sklepom Sveta.
- (35) Ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah bi morala biti še vedno mogoča tudi, kadar še vedno obstajajo resne pomanjkljivosti pri upravljanju zunanjih meja, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah. Obdobja, v katerih so države članice uvedle nadzor meje zaradi nujnosti razmer ali za katera je Svet sklenil, da priporoča ponovno uvedbo nadzora, ker grožnja zadeva **več** [...] držav članic, se ne bi smela šteti v dveletno obdobje, ki se uporablja za ponovno uvedbo na podlagi resnih pomanjkljivosti na zunanjih mejah.
- (36) Ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah na podlagi enostranskih odločitev držav članic ali na ravni Unije ima resne posledice za delovanje schengenskega območja. Za zagotovitev, da se vsaka odločitev o ponovni uvedbi nadzora meje sprejme le, kadar je to potrebno kot skrajni ukrep, bi morala odločitev o začasni ponovni uvedbi ali podaljšanju nadzora meje temeljiti na skupnih merilih, pri čemer bi moral biti poudarek na nujnosti in sorazmernosti. Načelo sorazmernosti zahteva, da za ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah veljajo zaščitni ukrepi, ki se sčasoma okrepijo.
- (37) Države članice bi morale najprej oceniti ustreznost nadzora na notranjih mejah glede na naravo ugotovljene resne grožnje. V zvezi s tem bi morale države članice posebno pozornost nameniti verjetnemu vplivu nadzora na notranjih mejah na gibanje oseb na območju brez nadzora na notranjih mejah in na delovanje čezmejnih regij ter ga oceniti. Ta ocena bi morala biti del uradnega obvestila, ki ga morajo države članice posredovati Komisiji. Če je treba zaradi predvidljivih dogodkov podaljšati začetno šestmesečno obdobje nadzora na notranjih mejah, bi morala država članica oceniti, ali bi bilo mogoče iste cilje kot z nadzorom na notranjih mejah doseči z alternativnimi ukrepi, na primer s sorazmernimi kontrolami, [...] ki se izvajajo pri **kontrolah na ozemlju** [...] ali oblikami policijskega sodelovanja, kot so določene v pravu Unije, **vkjučno** z možnostjo uporabe postopka predaje, **ali skupnimi ukrepi glede začasnih omejitev potovanj**.

- (38) Da se omejijo škodljive posledice ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah, bi morali vsako odločitev o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah po potrebi spremljati blažilni ukrepi. Ti ukrepi bi morali vključevati ukrepe za zagotovitev nemotenega tranzita blaga, osebja prevoznikov in pomorščakov z vzpostavitvijo „zelenih voznih pasov“. Poleg tega bi države članice za upoštevanje potrebe po zagotovitvi gibanja oseb, katerih dejavnosti so lahko bistvene za ohranjanje dobavne verige ali zagotavljanje bistvenih storitev, morale uporabljati tudi obstoječe smernice o čezmejnih delavcih⁴. Glede na navedeno bi bilo treba pri pravilih za ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah upoštevati smernice in priporočila, ki so bila med pandemijo COVID-19 sprejeta kot zanesljiva varnostna mreža za enotni trg za zagotovitev, da jih države članice po potrebi uporabljajo kot blažilne ukrepe med ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah. Opredeliti bi bilo treba zlasti ukrepe za zagotovitev neprekinjenega delovanja enotnega trga ter zaščito interesov čezmejnih regij in mest, ki tvorijo eno urbano območje, na primer z dovoljenji ali odstopanji za prebivalce čezmejnih regij.
- (39) Uradno obvestilo, ki ga predložijo države članice, bi moralo biti odločilno pri ocenjevanju skladnosti z merili in pogoji za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah. Za zagotovitev primerljivega nabora informacij bi morala Komisija v izvedbenem aktu sprejeti predlogo za uradno obvestilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah. Države članice bi morale imeti pravico, da vse informacije ali dele informacij iz uradnega obvestila označijo za tajne, kar pa ne sme posegati v delovanje ustreznih in varnih kanalov [...].
- (40) Kadar se nadzor na notranjih mejah kot odziv na predvidljive grožnje podaljša prek prvotnih šest mesecev, bi za zagotovitev, da je nadzor na notranjih mejah [...] skrajni ukrep, ki se uporablja le, dokler je potrebno, in za omogočitev ocene, ali je nujen in sorazmeren za obravnavanje predvidljivih groženj, države članice morale pripraviti oceno tveganja in jo predložiti Komisiji. Države članice morajo zlasti pojasniti obseg in razvoj ugotovljene resne grožnje, vključno s tem, kako dolgo naj bi ugotovljena resna grožnja trajala in kateri odseki notranjih meja bi lahko bili prizadeti, ter svoje ukrepe za uskladitev z drugimi državami članicami, na katere taki ukrepi vplivajo ali bi lahko vplivali.
- (41) Komisija bi morala imeti pravico, da na podlagi prejetega uradnega obvestila zahteva dodatne informacije, vključno z oceno tveganja ali ukrepi za sodelovanje in uskladitev z državami članicami, ki jih zadeva načrtovano podaljšanje nadzora na notranjih mejah. Kadar uradno obvestilo ne izpolnjuje minimalnih zahtev, bi morala Komisija o uradnem obvestilu razpravljati z zadevno državo članico in zahtevati dodatne informacije ali **od te države članice zahtevati** [...], **naj dopolni svoje prvotno** uradno obvestilo.

---

⁴ 2020/C 102 I/03.

- (42) Da bi bili ukrepi, ki vplivajo na potovanja brez nadzora na notranjih mejah, dovolj pregledni, bi morale države članice obvestiti tudi Evropski parlament in Svet o glavnih elementih v zvezi z načrtovano ponovno uvedbo nadzora na mejah. V utemeljenih primerih lahko države članice te informacije označijo za tajne. Komisija bi morala v skladu s členom 33 zakonika o schengenskih mejah Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto predložiti poročilo o delovanju območja brez nadzora na notranjih mejah (v nadaljnjem besedilu: poročilo o stanju schengenske ureditve), v katerem bi morala na podlagi razpoložljivih informacij ustreznih agencij in analize podatkov iz ustreznih informacijskih sistemov posebno pozornost nameniti razmeram v zvezi z nedovoljenim gibanjem državljanov tretjih držav. Poleg tega bi morala oceniti nujnost in sorazmernost ponovne uvedbe nadzora na mejah v obdobju, zajetem v navedenem poročilu. Poročilo o stanju schengenske ureditve zajema tudi obveznosti poročanja, ki izhajajo iz člena 20 schengenskega ocenjevalnega mehanizma⁵.
- (43) Mehanizem za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah v nujnih razmerah ali za obravnavanje predvidljivih groženj bi moral Komisiji omogočiti, da organizira posvetovanja med državami članicami, tudi na zahtevo katere koli države članice. **To posvetovanje bi morala Komisija organizirati, kadar ga zahteva država članica.** V ta proces bi morale biti vključene ustrezne agencije Unije, da bi si po potrebi izmenjevale svoje strokovno znanje. V takih posvetovanjih bi bilo treba preučiti načine izvajanja nadzora na notranjih mejah in časovnico tega nadzora, možne blažilne ukrepe ter možnosti za uporabo alternativnih ukrepov [...]. Kadar Komisija ali država članica izda mnenje, v katerem izrazi pomisleke glede ponovne uvedbe nadzora meje, bi morala biti navedena posvetovanja obvezna.
- (43a) **Na območju brez notranjih meja, na katerem se lahko osebe prosto gibljejo, kar je eden od glavnih dosežkov Evropske unije v skladu s členom 3(2) PEU, bi morala ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah ostati izjema in bi se morala izvajati le kot skrajni ukrep. Izjeme in odstopanja od prostega gibanja oseb je treba razlagati ozko. Da ne bi ogrozili samega načela neizvajanja nadzora na notranjih mejah, kot je določeno v členu 3(2) PEU in spet v členu 67(2) PDEU, ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah zaradi iste grožnje ne bi smela biti časovno neomejena.**

---

⁵ Uredba Sveta (EU) št. 1053/2013 z dne 7. oktobra 2013 o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda in razveljavitvi Sklepa Izvršnega odbora z dne 16. septembra 1998 o ustanovitvi stalnega odbora o ocenjevanju in izvajanju Schengenskega sporazuma (UL L 295, 6.11.2013, str. 27).

- (44) Komisija in države članice bi morale še naprej imeti možnost izraziti kakršne koli pomisleke glede nujnosti in sorazmernosti odločitve države članice, da zaradi nujnosti ali za obravnavanje predvidljive grožnje ponovno uvede nadzor na notranjih mejah. Če se nadzor na notranjih mejah ponovno uvede in podaljša za predvidljive grožnje za obdobja, ki skupno presegajo [...] **dvanajst** mesecev, bi morala Komisija izdati mnenje, v katerem oceni nujnost in sorazmernost takega nadzora na notranjih mejah. **Na območju brez nadzora na notranjih mejah resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici ni nujno časovno omejena. V takem primeru,** kadar država članica meni, da obstajajo [...] **pomembne** izjemne razmere [...], ki upravičujejo nadaljnjo potrebo po nadzoru na notranjih mejah za obdobje, daljše od dveh let, bi bilo treba določiti dodatne zaščitne ukrepe v smislu ocene tveganja. **Uradno obvestilo zadevne države članice bi moralo vključevati ukrepe, ki jih namerava sprejeti, po potrebi v sodelovanju z drugimi državami članicami, za soočanje z grožnjo, ter predstavitev sredstev, ukrepov, pogojev in časovnice, ki bi se lahko uporabili za odpravo nadzora na notranjih mejah, da se po zadnjem obdobju podaljšanja ohrani načelo prostega gibanja.** Komisija bi morala izdati **ново** [...] mnenje. **Kadar Komisija v tem mnenju izrazi pomisleke glede nujnosti in sorazmernosti podaljšanja, bi morala brez nepotrebnega odlašanja sprejeti priporočilo in ga nasloviti na zadevno državo članico, v njem pa opredeliti sredstva, ukrepe, pogoje in časovnico za odpravo nadzora na notranjih mejah. Kadar obstaja nadaljnja potreba po nadzoru na notranjih mejah in dodatno obdobje šestih mesecev ne zadostuje za zagotovitev razpoložljivosti učinkovitih alternativnih ukrepov za spopadanje s pomembnimi izjemnimi razmerami, ki jih povzročata trajna grožnja, zadevna država članica brez odlašanja uradno obvesti Komisijo o tem, da namerava podaljšati nadzor na notranjih mejah ter navede datum, za katerega meni, da je najpoznejši možni datum za odpravo nadzora. Komisija bi morala nemudoma sprejeti priporočilo o združljivosti takega končnega podaljšanja, vključno z njegovim datumom in področjem uporabe, z načeloma nujnosti in sorazmernosti v skladu z načelom neizvajanja nadzora na notranjih mejah, določenim v členu 3(2) PEU in navedenim v členu 67(2) PDEU. V priporočilu bi morala, po potrebi z drugimi državami članicami, opredeliti tudi učinkovite izravnalne ukrepe, ki bi jih bilo treba izvajati, in razumen časovni okvir za odpravo nadzora na notranjih mejah. Poleg tega bi moral Svet v skladu s svojim Poslovníkom izmenjati mnenja o trajni grožnji, ki zadevni državi članici upravičuje stalno potrebo po nadzoru na notranjih mejah. Namen tega postopka je torej doseči pravično ravnovesje med prostim gibanjem in podaljšanjem nadzora na notranjih mejah za omejeno obdobje, ob upoštevanju razpoložljivih ustreznih alternativnih ukrepov v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, azilom, priseljevanjem in varovanjem notranje varnosti.** Takšen **postopek** [...] ne posega v izvršilne ukrepe, vključno s tožbami glede kršitev, ki jih lahko Komisija kadar koli uvede proti kateri koli državi članici, če ta ne izpolnjuje obveznosti iz prava Unije. Kadar se izda mnenje, bi morala Komisija začeti posvetovanja z zadevnimi državami članicami.

- (45) Da bi bila mogoča naknadna analiza odločitve o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, bi za države članice tudi po odpravi nadzora morala veljati obveznost, da Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predložijo poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah. Kadar se nadzor izvaja dlje časa, je treba takšno poročilo predložiti tudi po dvanajstih mesecih in nato vsako leto, če se nadzor izjemoma ohrani, in sicer dokler se nadzor ohranja. V poročilu bi bilo treba zlasti opisati začetno in naknadno oceno nujnosti nadzora na notranjih mejah in spoštovanje meril za ponovno uvedbo [...] nadzora na notranjih mejah. Komisija bi morala v izvedbenem aktu sprejeti predlogo in jo objaviti na spletu.
- (46) Pri izvajanju te uredbe države članice z osebami ne ravnajo diskriminatorno na podlagi spola, rasne ali etnične pripadnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.
- (47) Pristojni organi uporabljajo svoja pooblastila za izvajanje kontrol na ozemlju in uporabljajo ustrezne postopke ob polnem spoštovanju pravil o varstvu podatkov v skladu s pravom Unije. Za obdelavo osebnih podatkov, ki jo pristojni nacionalni organi izvajajo za namene te uredbe, se na svojih področjih uporabe uporabljata Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta.
- (48) Cilj te uredbe je okrepiti delovanje schengenskega območja. Tega cilja države članice ne morejo doseči same. Zato je potrebna sprememba skupnih pravil na ravni Unije. Unija lahko zato sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (49) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.

- (50) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ne sodeluje⁶; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (51) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁷, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES⁸.
- (52) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁹, ki spadajo na področje iz člena 1, točka A, Sklepa 1999/437/ES¹⁰ v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES¹¹.

---

⁶ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

⁷ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁸ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁹ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

¹⁰ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

¹¹ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

- (53) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹², ki spadajo na področje iz člena 1, točka A, Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU¹³.
- (54) Ta uredba ne posega v uporabo Direktive 2004/38/ES¹⁴.
- (55) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (56) Uredbo (EU) 2016/399 in Direktivo 2008/115/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

---

¹² UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

¹³ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

¹⁴ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

Člen 1

Uredba (EU) 2016/399 se spremeni:

(1) člen 2 se **spremeni**:

(a) točka 12 se nadomesti z naslednjim:

„12. ‚varovanje meje‘ pomeni varovanje meje med mejnimi prehodi in varovanje mejnih prehodov izven določenega delovnega časa, vključno s preventivnimi ukrepi za **preprečevanje ali odkrivanje** [...] nedovoljenih prehodov meja ali izognitev mejni kontroli;“;

(b) dodajo se naslednje točke 27 do 30:

„27. ‚instrumentalizacija migrantov‘ **pomeni** [...] primer, ko **tretja država ali nedržavni akter** [...] spodbuja[...] ali olajšuje[...] prihod državljanov tretjih držav na zunanje meje **ali v državo članico** [...] **z namenom** [...] **destabilizacije** Unije [...] ali [...] države članice, [...] **kadar** [...] **bi taka dejanja** lahko ogrozila temeljne [...] funkcije **države članice**, vključno z [...] vzdrževanjem javnega reda in miru ali varovanjem njene nacionalne varnosti;

28. ‚nujno potovanje‘ pomeni potovanje v zvezi z nujno funkcijo ali potrebo, pri čemer se upoštevajo vse veljavne mednarodne obveznosti Unije in držav članic [...];

29. ‚nenujno potovanje‘ pomeni potovanje za druge namene kot nujno potovanje;

30. ‚prevozna vozlišča‘ pomeni letališča, morska ali rečna pristanišča, železniške ali avtobusne postaje **ter tovarne terminale**.“;

(2) v členu 5 se doda odstavek 4:

„4. **Države članice** lahko, **zlasti** v primeru instrumentalizacije migrantov **ali v drugih nujnih primerih na zunanji meji**, [...] **začasno zaprejo določene** mejne prehode, o katerih so uradno obvestile v skladu z odstavkom 1, ali **omejijo** njihov delovni čas, če to zahtevajo okoliščine.

Države članice lahko, zlasti v primeru instrumentalizacije migrantov, kadar državljani tretjih držav poskušajo množično izsiliti vstop z uporabo nasilnih sredstev, sprejmejo potrebne ukrepe za ohranitev varnosti, javnega reda in miru.

Vsi **ukrepi** [...], sprejeti na podlagi prvega **in drugega** pododstavka, se izvajajo sorazmerno in ob polnem upoštevanju pravic:

- (a) oseb, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije;
- (b) državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas na podlagi Direktive Sveta 2003/109/ES¹⁵, oseb, ki imajo pravico do prebivanja na podlagi drugih instrumentov Unije ali nacionalnega prava ali ki imajo nacionalne vizume za **dolgoročno** prebivanje [...], ter njihovih družinskih članov;
- (c) državljanov tretjih držav, ki prosijo za mednarodno zaščito.“;

(3) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Varovanje meje

1. Glavni namen varovanja meja je **preprečevanje ali odkrivanje** [...] nezakonitih prehodov meja, odvracanje čezmejne kriminalitete in izvedba ukrepov proti osebam, ki so prestopile mejo nezakonito. **Varovanje meje prispeva tudi k večjemu situacijskemu zavedanju in izvajanju analiz tveganja.**

Oseba, ki je nezakonito prestopila mejo in nima pravice do bivanja na ozemlju zadevne države članice, se pridrži in se zanjo uporabi postopek, ki je v skladu z Direktivo 2008/115/ES.

2. Mejni policisti uporabijo **vsa potrebna sredstva, tudi** stacionarne ali mobilne enote za varovanje meje.

To varovanje se izvaja na način, ki preprečuje in odvraca osebe od tega, da bi nedovoljeno prehajale meje med mejnimi prehodi **ali** [...] se skušale izogniti kontroli na mejnih prehodih.

---

¹⁵ Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44).

3. Varovanje med mejnimi prehodi opravljajo mejni policisti, katerih število in metode se prilagodijo obstoječemu ali predvidenemu stanju tveganj in groženj. Vključuje pogoste in nenadne spremembe obdobj varovanja ter druge metode ali tehnike, da se učinkovito **preprečijo ali odkrijejo** [...] nedovoljeni prehodi meje.
4. Varovanje se izvaja s stacionarnimi ali mobilnimi enotami, ki opravljajo svoje naloge z obhodi ali zasedejo mesta, ki so znana po nedovoljenih prehodih meje, cilj takega varovanja pa je preprečiti nedovoljene prehode meje ali prijati posameznike, ki nezakonito prehajajo mejo **ali so jo prešli**. Varovanje se lahko izvaja tudi s tehničnimi sredstvi, vključno z elektronskimi sredstvi, opremo, [...] sistemi nadzora **ter po potrebi z vsemi vrstami stacionarne in mobilne infrastrukture**.
5. [...] Države članice po potrebi okrepijo varovanje meje, da obravnavajo povečano grožnjo, **zlasti če se soočajo z instrumentalizacijo migrantov**. Države članice zlasti po potrebi povečajo tehnična in druga sredstva za preprečevanje [...] nedovoljenih prehodov **meje**.

[...].
6. Brez poseganja v podporo, ki jo lahko [...] Agencija zagotovi državam članicam v primeru instrumentalizacije migrantov, lahko Agencija izvede oceno ranljivosti, kot je določeno v členu 10(1)(c) in členu 32 Uredbe (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶, da bi zadevni državi članici zagotovila potrebno podporo.

Izvršni direktor [...] Agencije na podlagi rezultatov navedene ocene ali katere koli druge ustrezne ocene ranljivosti ali dodelitve kritične stopnje vpliva zadevnemu odseku meje v smislu člena 35(1)(d) Uredbe (EU) 2019/1896 vsaki zadevni državi članici predloži priporočila v skladu s členom 41(1) navedene uredbe.

---

¹⁶ Uredba (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1052/2013 in (EU) 2016/1624 (UL L 295, 14.11.2019).

7. Komisija **lahko** [...] sprejme [...] **izvedbeni akt** [...] o [...] **skupnih minimalnih** standardih za varovanje meje. [...] **Ti skupni minimalni standardi upoštevajo** [...] vrste meja, stopnje vpliva, dodeljene vsakemu odseku zunanje meje v skladu s členom 34 Uredbe (EU) 2019/1896, in druge ustrezne dejavnike, **kot so geografske posebnosti. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 38(2).**“;

(4) poglavje V se preimenuje: „Posebni ukrepi v zvezi z zunanjimi mejami“;

[...] **V**stavi se člen [...]:

„Člen 21a

Omejitve potovanj v Evropsko unijo

1. Ta člen se uporablja v primerih **grožnje javnemu zdravju, ker** v eni ali več tretjih državah obstaja nalezljiva bolezen, ki bi lahko prerasla v epidemijo, kot je opredeljeno v ustreznih instrumentih Svetovne zdravstvene organizacije, kadar Komisija **na podlagi mnenja** Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni [...] **in ob upoštevanju informacij pristojnih nacionalnih organov ugotovi, [...] da ima lahko taka grožnja negativen vpliv na območje brez nadzora na notranjih mejah.**
2. Svet lahko na podlagi predloga Komisije sprejme izvedbeno uredbo, s katero določi začasne omejitve potovanj v države članice, **ki se uporabljajo na zunanjih mejah.**

[...] **Z**ačasne omejitve potovanj lahko vključujejo omejitve vstopa v države članice in [...] **minimalne začasne omejitve iz zdravstvenih razlogov**, ki [...] so potrebne za varovanje javnega zdravja na območju brez nadzora na notranjih mejah, na primer testiranje, karanteno in samoosamitev. **Začasne omejitve potovanj so sorazmerne in nediskriminatorne.**

Države članice lahko, kadar je to upravičeno zaradi javnega zdravja, sprejmejo in na svojem ozemlju uporabljajo strožje začasne omejitve potovanj od tistih, določenih v izvedbeni uredbi. Vse take strožje omejitve so sorazmerne in nediskriminatorne. Sprejetje strožjih omejitev ne sme imeti negativnega učinka na delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah.

3. Omejitve vstopa ne veljajo za naslednje kategorije oseb, in sicer ne glede na namen njihovega potovanja:
  - (a) osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja po pravu Unije;
  - (b) državljane tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, **kot so opredeljeni v [...]** Direktivi 2003/109/ES, osebe, ki imajo pravico do prebivanja na podlagi drugih instrumentov Unije ali nacionalnega prava ali ki imajo nacionalne vizume za dolgoročno prebivanje, ter njihove družinske člane.

4. V izvedbeni uredbi iz odstavka [...] **2** se po potrebi:
  - (a) **določijo [...]** vsa geografska območja ali tretje države, iz katerih lahko za [...] potovanja veljajo omejitve ali izvzeta iz omejitev, [...] **ter** na podlagi objektivne metodologije in meril, vključno zlasti z epidemiološkim stanjem, **opredeli postopek za redni pregled razmer [...]** na zadevnih območjih ali v državah **ter uvedenih omejitev potovanj;**
  - (b) opredelijo [...] kategorije oseb, ki potujejo iz [...] nujnih razlogov in so izvzete iz [...] omejitev **vstopa**, ki se uporabljajo za potovanja;
  - (c) določijo pogoji, pod katerimi se lahko [...] uvedejo omejitve potovanj za osebe, ki potujejo zaradi nujnih razlogov [...],
  - (d) **določijo minimalne začasne omejitve iz zdravstvenih razlogov, ki lahko veljajo za osebe iz odstavka 3(a) in (b);**
  - (e) določijo pogoji, pod katerimi se nenujna potovanja [...] lahko omejijo ali izvzamejo iz omejitev, vključno z dokazili, ki jih je treba predložiti v podporo izvzetju, in pogoji v zvezi s trajanjem in naravo bivanja na območjih ali v državah iz točke (b);

5. Omejitve **vstopa za osebe, ki** potujejo iz nujnih razlogov [...], se lahko [...] **uvedejo le izjemoma, za strogo omejeno obdobje, dokler ni na voljo dovolj informacij o bolezni iz odstavka 1 ali njeni novi različici ter dokler Svet ne opredeli in sprejme drugih omejitev iz zdravstvenih razlogov, ki se uporabljajo za te osebe in ki so potrebne za varovanje javnega zdravja.**“;

(5) člen 23 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 23
[...]

Kontrola znotraj ozemlja

Odsotnost nadzora na notranjih mejah ne vpliva na:

- (a) izvajanje policijskih ali drugih javnih pooblastil s strani pristojnih organov držav članic na njihovem ozemlju, vključno z njihovimi območji notranjih meja v skladu z nacionalnim pravom, če izvajanje teh pooblastil nima enakovrednega učinka kot mejna kontrola. **Izvajanje pooblastil lahko po potrebi vključuje uporabo tehnologij za spremljanje in varovanje, ki se na splošno uporabljajo na ozemlju, za namene obravnavanja groženj javni varnosti ali javnemu redu.**

Izvajanje pooblastil s strani pristojnih organov se zlasti ne [...] **šteje** za enakovredno izvajanju mejne kontrole, kadar ukrepi izpolnjujejo **vsakega od naslednjih pogojev**:

- (i) cilj ukrepov ni opravljanje nadzora meje;
- (ii) ukrepi temeljijo na splošnih informacijah in izkušnjah pristojnih organov v zvezi z morebitnimi grožnjami javni varnosti ali javnemu redu, njihov cilj pa je zlasti:
- boj proti čezmejnemu kriminalu,
  - boj proti [...] **nezakonitim** migracijam ali
  - zaježitev širjenja nalezljive bolezni, ki bi lahko prerasla v epidemijo in **obstoj katere določi [...] Komisija na podlagi mnenja Evropskega centra za preprečevanje in** obvladovanje bolezni **ter ob upoštevanju informacij pristojnih nacionalnih organov**;

- (iii) so ukrepi zasnovani in se izvajajo tako, da se jasno razlikujejo od sistematičnih kontrol oseb na zunanjih mejah, tudi kadar se izvajajo na prometnih vozliščih ali neposredno v vozilih za **prevoz** potnikov in kadar temeljijo na **oceni** tveganja [...];
- (iv) [...]
- (b) možnost, da država članica izvaja varnostno kontrolo oseb [...] na prevoznih vozliščih s strani pristojnih organov **ali prevoznikov** v skladu s pravom vsake države članice [...] pod pogojem, da se ta kontrola izvaja tudi pri osebah, ki potujejo znotraj države članice;
- (c) možnost države članice, da z zakonodajo določi obveznost posedovanja ali nošenja dokazil in listin;
- (d) možnost države članice, da z zakonom predpiše obveznost državljanov tretjih držav, da se prijavijo na njenem ozemlju, **in obveznost upravljavcev objektov, ki zagotavljajo nastanitev, da zagotovijo, da državljani tretjih držav izpolnijo in podpišejo obrazec za prijavo** v skladu z določbami člena 22 **oziroma 45** Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (v nadaljnjem besedilu: Schengenska konvencija);
- (e) preverjanje podatkov o potnikih, ki potujejo na območju brez nadzora na notranjih mejah, ki ga lahko iz varnostnih razlogov v ustreznih zbirkah podatkov o osebah v skladu z veljavno zakonodajo izvajajo pristojni organi.“;

(6) vstavi se člen [...]:

„Člen 23a

*Postopek za predajo **nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, prijetih na [...]**
[...] **obmejnih [...]** **območjih***

1. Ta člen **določa postopek predaje [...]** **nezakonito prebivajočega** državljana tretje države, **prijetega** na [...] **obmejnih območjih iz člena 23**, kadar so izpolnjeni [...]
naslednji pogoji:

[...]

[...]

(a [...]) državljan tretje države je prijet [...] med [...] **kontrolno, ki jo izvajajo pristojni organi v okviru dvostranskega sodelovanja, kar lahko vključuje zlasti skupne policijske patrulje, če se države članice dogovorijo o uporabi takega postopka v zadevnem okviru dvostranskega sodelovanja, in**

(b [...]) na podlagi informacij, ki so neposredno na voljo organom, ki so **nezakonito prebivajočega** državljana tretje države prijete, vključno z izjavami zadevne osebe, identifikacijskimi, potovalnimi ali drugimi dokumenti, najdenimi na tej osebi, in rezultati iskanja v ustreznih nacionalnih podatkovnih zbirkah in podatkovnih zbirkah Unije, obstajajo jasni znaki, da je državljan tretje države prispel neposredno iz druge države članice.

2. Pristojni organi države članice lahko, [...] **potem ko so [...]** **na obmejnem območju prijeli [...]** **nezakonito prebivajočega** državljana tretje države [...], odločijo, da bodo osebo v skladu s postopkom iz Priloge XII nemudoma predali državi članici, iz katere je oseba vstopila ali skušala vstopiti. **Ta predaja ne posega v dvostranske sporazume ali ureditve iz člena 6(3) Direktive 2008/115/ES.**

3. Kadar država članica **predaje** uporabi postopek iz odstavka 2, država članica prevzemnica sprejme vse potrebne ukrepe za prevzem zadevnega državljana tretje države v skladu s postopki iz Priloge XII. **O praktičnih podrobnostih se je mogoče dogovoriti v okviru dvostranskega sodelovanja v skladu s postopkom iz Priloge XII.**
4. Države članice od [eno leto po začetku veljavnosti Uredbe] in nato vsako leto Komisiji predložijo podatke o uporabi odstavkov 1, 2 in 3, zabeležene v skladu s točko 3 Priloge XII.“;

(7) [...] prvi odstavek člena 24[...] se nadomesti z naslednjim:

„Države članice odpravijo vse ovire za tekoč pretok prometa na cestnih mejnih prehodih na notranjih mejah, zlasti vse omejitve hitrosti, ki niso izključno namenjene varnosti v cestnem prometu ali potrebne za uporabo tehnologij iz člena 23, točka (a) [...].“;

(8) člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

Splošni okvir začasne ponovne uvedbe ali podaljšanja nadzora na notranjih mejah

1. Kadar se na območju brez nadzora na notranjih mejah pojavi resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici, lahko ta država članica izjemoma ponovno uvede nadzor meje na vseh ali določenih delih svoje notranje meje.

Šteje se lahko, da resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti izhaja zlasti iz:

- (a) dejavnosti, povezanih s terorizmom ali organiziranim kriminalom;
- (b) obsežnih izrednih razmer v javnem zdravju;
- (c) **iziemnih** razmer, za katere je značilno obsežno nedovoljeno gibanje državljanov tretjih držav med državami članicami, [...] **kar znatno obremenjuje skupne vire in zmogljivosti pristojnih nacionalnih služb, kot dokazujejo analize informacij in vsi razpoložljivi podatki, vključno s podatki agencij EU** [...];
- (d) obsežnih ali odmevnih mednarodnih dogodkov [...].

2. V vseh primerih je ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah **zgotj** skrajni ukrep. Obseg in trajanje začasne ponovne uvedbe nadzora ne presegata tega, kar je nujno potrebno glede na resnost ugotovljene grožnje.

Nadzor meje se lahko na podlagi členov 25a in 28 uvede le, če država članica ugotovi, da je tak ukrep potreben in sorazmeren, pri čemer upošteva merila iz člena 26(1), za podaljšanje takega nadzora pa tudi merila iz člena 26(2). Nadzor meje se lahko ponovno uvede tudi v skladu s členom 29, pri čemer se upoštevajo merila iz člena 30.

3. Kadar ista grožnja še vedno obstaja, se lahko nadzor na notranjih mejah podaljša v skladu s členi 25a, 28 ali 29.

Šteje se, da ista grožnja obstaja, kadar utemeljitev, ki jo država članica predloži za podaljšanje nadzora meje, temelji na ugotovitvi nadaljevanja iste grožnje, ki je upravičila prvotno ponovno uvedbo nadzora meje.“;

- (9) za členom 25 se vstavi nov člen 25a:

„Člen 25a

Postopek za primere, pri katerih je treba ukrepati zaradi nepredvidljivih ali predvidljivih dogodkov

1. Kadar je resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici nepredvidljiva in je zaradi nje potrebno takojšnje ukrepanje, lahko država članica izjemoma takoj ponovno uvede nadzor na notranjih mejah.
2. Ob ponovni uvedbi nadzora meje na podlagi odstavka 1 država članica uradno obvesti Komisijo in druge države članice o ponovni uvedbi nadzora meje v skladu s členom 27(1).
3. Za namene odstavka 1 se lahko nadzor na notranjih mejah takoj ponovno uvede za omejeno obdobje do enega meseca. Če resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti traja dlje od tega obdobja, lahko država članica podaljša nadzor na notranjih mejah za nadaljnja obdobja, da lahko traja največ tri mesece.
4. Kadar je v državi članici resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti predvidljiva, država članica obvesti Komisijo in druge države članice [...] v skladu s členom 27(1) vsaj štiri tedne pred načrtovano ponovno uvedbo nadzora meje ali **takoj, ko je mogoče** [...], kadar so okoliščine, zaradi katerih je treba ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah, znane manj kot štiri tedne pred načrtovano ponovno uvedbo.

5. [...] **V primeru uporabe** odstavka 4 in brez poseganja v člen 27a(4) se lahko nadzor na notranjih mejah ponovno uvede za največ šest mesecev. Kadar resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti traja dlje od tega obdobja, lahko država članica nadzor na notranjih mejah večkrat podaljša za obdobja, ki trajajo največ šest mesecev.

Vsako podaljšanje se priglasijo Komisiji in drugim državam članicam v skladu s členom 27 in v rokih iz odstavka 4. Ob upoštevanju člena 27a(5) nadzor na notranjih mejah traja največ dve leti.

6. Rok iz odstavka 5 ne vključuje obdobja iz odstavka 3.“;

(10) člen 26 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 26

Merila za začasno ponovno uvedbo in podaljšanje nadzora na notranjih mejah

1. Za ugotovitev, ali je ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah potrebna in sorazmerna v skladu s členom 25(2), država članica **oceni** [...] zlasti:
  - (a) ustreznost ukrepa ponovne uvedbe nadzora na notranji meji, pri čemer upošteva naravo ugotovljene resne grožnje in zlasti, ali je verjetno, da bo grožnja javnemu redu ali notranji varnosti s ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah ustrezno odpravljena;
  - (b) verjeten vpliv takega ukrepa na:
    - gibanje oseb na območju brez nadzora na notranjih mejah in
    - delovanje čezmejnih regij ob upoštevanju močnih družbenih in gospodarskih vezi med njimi.
2. Kadar se država članica odloči podaljšati nadzor na notranjih mejah v skladu s členom 25a(5), podrobno oceni tudi, ali bi bilo cilje takega podaljšanja mogoče doseči z:
  - (a) uporabo alternativnih ukrepov, na primer sorazmernih kontrol, ki bi se izvajale v okviru [...] **kontrole znotraj ozemlja** iz člena 23(a);

[...]

([...]**b**) [...] **oblikami** policijskega sodelovanja, kot so določene v pravu Unije, **vkjučno s postopkom iz člena 23a**[...];

([...]**c**) **skupnimi ukrepi glede začasnih omejitev potovanj v države članice iz člena 21a(2)**.

3. Kadar je nadzor na notranjih mejah ponovno uveden ali podaljšan, zadevne države članice [...] zagotovijo, da ga spremljajo ustrezni ukrepi za ublažitev učinkov ponovne uvedbe nadzora meje za osebe in prevoz blaga, pri čemer posebno pozornost namenijo **trdnim družbenim in gospodarskim vezem med** čezmejnimi regijami **ter osebam, ki potujejo iz nujnih razlogov**.“;

(11) člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27

Uradno obvestilo o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah in ocena tveganja

1. Uradna obvestila držav članic o ponovni uvedbi ali podaljšanju nadzora na notranjih mejah vsebujejo naslednje informacije:
- (a) razloge za ponovno uvedbo ali podaljšanje, vključno z vsemi ustreznimi podrobnimi podatki o dogodkih, ki resno ogrožajo javni red države članice ali njeno notranjo varnost;
  - (b) obseg predlagane ponovne uvedbe ali podaljšanja, s posebno navedbo dela ali delov notranjih meja, na katerih je treba ponovno uvesti ali podaljšati nadzor meje;
  - (c) imena odobrenih mejnih prehodov;
  - (d) datum in trajanje načrtovane ponovne uvedbe ali podaljšanja;
  - (e) **oceno** [...] nujnosti in sorazmernosti iz člena 26(1) in, v primeru podaljšanja, člena 26(2);
  - (f) kadar je ustrezno, ukrepe, ki naj bi jih sprejele druge države članice.

Uradno obvestilo lahko predložita tudi dve ali več držav članic skupaj.

Države članice [...] uradno obvestilo **predložijo** [...] **po** [...] predlogi, ki jo določi [...] in [...] na spletu objavi Komisija. [...]

2. Kadar se nadzor meje izvaja šest mesecev v skladu s členom 25a(5), vsako naknadno uradno obvestilo o podaljšanju nadzora vključuje oceno tveganja. V oceni tveganja se predstavijo obseg in predvideni razvoj ugotovljene resne grožnje, zlasti kako dolgo naj bi ugotovljena resna grožnja trajala in kateri odseki notranjih meja bi lahko bili prizadeti, ter informacije o ukrepih za uskladitev z drugimi državami članicami, na katere taki ukrepi vplivajo ali bi lahko vplivali.
3. Kadar **države članice** ponovno uvedejo ali podaljšajo nadzor na mejah [...] **zaradi razmer** iz člena 25(1)(c[...]), se v oceno [...] **iz odstavka 1(e) tega člena** vključijo tudi **ocena tveganja in** informacije o obsegu in trendih tega nedovoljenega gibanja, vključno z vsemi informacijami, pridobljenimi od ustreznih agencij EU v skladu z njihovimi pooblastili, in analizo podatkov iz ustreznih informacijskih sistemov.
4. Zadevna država članica na zahtevo Komisije predloži vse dodatne informacije, tudi o ukrepih za uskladitev z državami članicami, ki jih zadeva načrtovano podaljšanje nadzora na notranjih mejah, ter dodatne informacije, potrebne za oceno morebitne uporabe ukrepov iz členov 23 in 23a.
5. Država članica, ki predloži uradno obvestilo na podlagi odstavka 1 ali 2, lahko, kadar je potrebno in v skladu z nacionalnim pravom, sklene, da dele predloženih informacij označi za tajne.

Takšna označitev drugim državam članicam, ki jih zadeva začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah, ne preprečuje dostopa do informacij prek ustreznih in varnih kanalov [...].

6. **Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim določi predlogo iz tretjega pododstavka odstavka 1. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 38(2).“;**

(12) vstavi se naslednji člen 27a:

„Člen 27a
Posvetovanje z državami članicami in mnenje Komisije

1. Po prejemu uradnih obvestil, predloženih na podlagi člena 27(1), lahko Komisija **na lastno pobudo** [...] vzpostavi posvetovalni postopek, vključno s skupnimi srečanji med državo članico, ki načrtuje ponovno uvedbo ali podaljšanje nadzora na notranjih mejah, in drugimi državami članicami, zlasti tistimi, ki jih ti ukrepi neposredno zadevajo, ter ustreznimi agencijami Unije, **oziroma to stori na zahtevo države članice, ki jo ti ukrepi neposredno zadevajo.**

Cili posvetovanja **je preučiti** [...] zlasti ugotovljeno grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti, [...] **nujnost in sorazmernost** nameravane ponovne uvedbe nadzora na mejah, pri čemer se upošteva ustreznost alternativnih ukrepov, ter načine za zagotovitev izvajanja medsebojnega sodelovanja med državami članicami v zvezi s ponovno uvedbo nadzora na mejah.

Država članica, ki načrtuje ponovno uvedbo ali podaljšanje nadzora na notranjih mejah, pri izvajanju nadzora na notranji meji [...] upošteva rezultate takšnega posvetovanja.

2. Po prejemu uradnih obvestil, predloženih v zvezi s ponovno uvedbo ali podaljšanjem nadzora na notranjih mejah, [...] Komisija ali katera koli druga država članica brez poseganja v člen 72 PDEU izda mnenje, če ima na podlagi informacij iz uradnega obvestila in, kadar je to ustrezno, ocene tveganja ali kakršnih koli dodatnih informacij pomisleke glede nujnosti ali sorazmernosti načrtovane ponovne uvedbe ali podaljšanja nadzora na notranjih mejah.
3. Po prejemu uradnih obvestil, predloženih v zvezi s podaljšanjem nadzora na notranji meji na podlagi člena 25a(4), ki vodi do nadaljevanja nadzora na notranjih mejah za skupno **dvanaest** [...] mesecev, Komisija izda mnenje o nujnosti in sorazmernosti takega nadzora na notranjih mejah. **Mnenje Komisije po potrebi vsebuje priporočila za izboljšanje sodelovanja med državami članicami, da bi omejili učinek nadzora na notranjih mejah in prispevali k zmanjšanju trajne grožnje.**

4. Kadar se izda mnenje iz odstavka 2 ali 3, [...] Komisija vzpostavi posvetovalni postopek za razpravo z državami članicami o mnenju. [...]
5. Kadar država članica meni, da obstajajo **pomembne** izjemne razmere **v zvezi s trajno grožnjo**, ki upravičujejo nadaljnjo potrebo po nadzoru na notranjih mejah, ki presega najdaljše obdobje iz člena **25a(5)**, uradno obvesti Komisijo **in druge države članice, da namerava podaljšati nadzor na svojih notranjih mejah, vsaj štiri tedne pred načrtovanim podaljšanjem za dodatno obdobje do šestih mesecev** [...]

Novo uradno obvestilo **ob upoštevanju mnenja, ki ga Komisija izda na podlagi odstavka 3, vključuje oceno tveganja v skladu s členom 27**[...], ki:

- utemelj[...]**uje** nadaljnjo grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti[...];
- **podpira domnevo ali ugotovitev, da so bili alternativni ukrepi za odpravo grožnje neučinkoviti v času uradnega obvestila;**
- **predstavlja blažilne ukrepe, ki bi lahko spremljali nadzor;**
- **predstavlja, kadar je to ustrezno, tudi sredstva, ukrepe, pogoje in časovnico, ki bi se lahko uporabili za odpravo nadzora na notranjih mejah.**

Komisija **v treh mesecih po tem uradnem obvestilu** izda **ново** [...] mnenje. **Kadar Komisija v tem mnenju izrazi pomisleke glede nujnosti in sorazmernosti podaljšanja, brez nepotrebne odlašanja sprejme priporočilo, ki ga naslovi na zadevno državo članico in v katerem opredeli sredstva, ukrepe in pogoje za odpravo nadzora na notranjih mejah.**

Po prejemu tega uradnega obvestila lahko Komisija na lastno pobudo vzpostavi posvetovalni postopek v skladu s členom 1 oziroma to stori na zahtevo države članice, ki jo ti ukrepi neposredno zadevajo.

Kadar je – v pomembnih izjemnih razmerah – v postopku iz tega odstavka potrjena nadaljnja potreba po nadzoru na notranjih mejah in dodatno obdobje šestih mesecev iz tega odstavka ne zadostuje za zagotovitev razpoložljivosti učinkovitih alternativnih ukrepov za spopadanje s trajno grožnjo, zadevna država članica brez odlašanja uradno obvesti Komisijo, da namerava podaljšati nadzor na notranjih mejah in navede datum, za katerega meni, da je najpoznejši možni datum za odpravo nadzora, v skladu z oceno tveganja iz drugega pododstavka. Komisija nemudoma sprejme priporočilo o združljivosti takega končnega podaljšanja, vključno z njegovim datumom in področjem uporabe, s Pogodbama, zlasti z načeloma nujnosti in sorazmernosti. V priporočilu prav tako opredeli, po potrebi z drugimi državami članicami, učinkovite izravnalne ukrepe, ki bi jih bilo treba izvajati, in razumen časovni okvir za odpravo nadzora na notranjih mejah. Zadevna država članica upošteva to priporočilo s ciljem, da se nadzor na notranjih mejah na določeni datum odpravi.

(13) člen 28 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 28

Posebni mehanizem, kadar resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti ogroža splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah

1. Kadar Komisija ugotovi, da ista resna grožnja notranji varnosti ali javnemu redu zadeva [...] **več** držav članic, kar ogroža splošno delovanje območja brez **nadzora na** notranjih mejah, lahko Svetu predlaga sprejetje izvedbenega sklepa, s katerim se državam članicam dovoli ponovna uvedba nadzora na mejah, **vključno z vsemi ustreznimi blažilnimi ukrepi, ki se uvedejo na nacionalni ravni in ravni EU**, kadar razpoložljivi ukrepi iz členov **21a**, 23 in 23a ne zadostujejo za odpravo grožnje. **Države članice lahko od Komisije zahtevajo predložitev takega predloga Svetu.**
2. Sklep zajema obdobje največ šestih mesecev in se lahko, dokler traja grožnja, na predlog Komisije podaljšuje za nadaljnja obdobja največ šestih mesecev, pri čemer se upošteva pregled iz odstavka 5.
3. Kadar države članice ponovno uvedejo ali podaljšajo nadzor meje zaradi grožnje iz odstavka 1, ta nadzor od začetka veljavnosti sklepa Sveta temelji na tem sklepu.
4. [...]
5. Komisija **redno** pregleduje razvoj ugotovljene grožnje in učinek ukrepov, sprejetih v skladu s sklepom Sveta iz odstavka 1, da oceni, ali so ukrepi še upravičeni.

6. Države članice nemudoma uradno obvestijo Komisijo in druge države članice v Svetu o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v skladu s sklepom iz odstavka 1.
7. [...] **Države članice lahko sprejmejo** druge ukrepe iz členov 23 in 23a, **da bi omejili obseg** [...] nadzora na notranjih mejah [...] **Komisija to upošteva pri pregledu iz odstavka 5.**“;

(14) člen 31 se spremeni:

- (a) člen 31 postane odstavek 1;
- (b) dodata se odstavka 2 **in 3**:

„2. Kadar država članica v skladu s členom 27(1) uradno obvesti Komisijo in druge države članice o ponovni uvedbi nadzora na mejah, hkrati obvesti Evropski parlament in Svet o:

- (a) [...] **obsegu ponovne uvedbe nadzora, pri čemer navede, na katerem delu ali delih notranjih meja je ta ponovna uvedba nadzora potrebna;**
  - (b) razlogih za [...] ponovno uvedbo;
  - (c) imenih odobrenih mejnih prehodov;
  - (d) datumu in trajanju načrtovane ponovne uvedbe;
  - (e) kadar je ustrezno, ukrepov, ki naj bi jih sprejele druge države članice.
3. V primerih, utemeljenih z razlogi javne varnosti **ali zaupnosti preiskav, ki potekajo**, se od držav članic ne zahteva, da predložijo vse informacije iz odstavka 2.

Posredovane informacije lahko države članice v skladu s členom 27(**5**) označijo za tajne.

Označitev informacij za tajne ni razlog, da Komisija informacij ne bi mogla dati na razpolago Evropskemu parlamentu. Pošiljanje informacij in dokumentov, ki se Evropskemu parlamentu pošljejo na podlagi tega člena, in ravnanje z njimi morata biti skladna s pravili o posredovanju tajnih podatkov in ravnanju z njimi, ki se uporabljajo za izmenjavo podatkov med Evropskim parlamentom in Komisijo.“;

(15) člen 33 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 33

Poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah

1. Države članice, ki so izvajale nadzor na notranjih mejah, v štirih tednih po odpravi nadzora na notranjih mejah Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predložijo poročilo o ponovni uvedbi in, kjer je to ustrezno, podaljšanju nadzora na notranjih mejah.
2. Kadar se nadzor meje podaljša v skladu s členom 25a(5), brez poseganja v odstavek 1 zadevna država članica predloži poročilo ob izteku dvanajstih mesecev in nato vsakih dvanajst mesecev, če se nadzor meje izjemoma ohrani.
3. V poročilu predstavi zlasti začetno in naknadno oceno nujnosti nadzora meje in spoštovanja meril iz člena 26, izvajanje kontrol, praktično sodelovanje s sosednjimi državami članicami, posledični vpliv na gibanje oseb, zlasti v čezmejnih regijah, učinkovitost ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah, vključno z naknadno oceno sorazmernosti ponovne uvedbe nadzora meje.
4. Komisija sprejme enotno obliko za to poročilo, **ki jo določi z izvedbenim aktom**, in jo objavi na spletu. **Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 38(2).**
5. Komisija lahko poda mnenje o tej naknadni oceni začasne ponovne uvedbe nadzora na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih.
6. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najmanj enkrat na leto predloži poročilo o delovanju območja brez nadzora na notranjih mejah, imenovano „poročilo o stanju schengenske ureditve“. Poročilo vsebuje seznam vseh odločitev o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, ki so bile sprejete v zadevnem letu. Vsebuje tudi oceno nujnosti in sorazmernosti ponovne uvedbe **in podaljšanja** nadzora na mejah v obdobju, ki ga zajema navedeno poročilo, **ter** informacije o trendih na [...] območju **brez nadzora na notranjih mejah** v zvezi z nedovoljenim gibanjem državljanov tretjih držav, pri čemer se upoštevajo razpoložljive informacije ustreznih agencij Unije **in** analiza podatkov iz ustreznih informacijskih sistemov. [...];

(16) v členu 39(1) se doda naslednja točka (h):

„(h) [...] območjih, ki se štejejo za [...] čezmejne regije, in o vseh ustreznih spremembah teh območij.“;

(17) doda se naslednji člen 42b:

„Člen 42b
Uradno obveščanje o čezmejnih regijah

Države članice **s skupnimi notranjimi mejami v šestih** mesecih po začetku veljavnosti te uredbe **v tesnem medsebojnem sodelovanju določijo** [...] območja na svojem ozemlju, ki se štejejo za čezmejne regije, **pri čemer upoštevajo trdne družbene in gospodarske vezi med njimi, ter o njih uradno obvestijo Komisijo.**

Države članice obvestijo Komisijo tudi o vseh pomembnih spremembah v zvezi z njimi.“;

[...]

„[...]“

([...]**18**) doda se nova Priloga XII:

„PRILOGA XII

DEL A

*Postopek za predajo nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, [...] prijetih na
[...] [...] obmejnih [...] območjih*

1. Odločitve [...] o **predaji na podlagi člena 23a(2)** se [...]izdajo na standardnem obrazcu iz dela B, ki ga izpolni pristojni nacionalni organ. Učinkovati začnejo takoj.
2. Izpolnjen standardni obrazec se izda državljanu tretje države, ki prejem odločitve o **predaji** potrdi s podpisom obrazca in prejme kopijo podpisanega obrazca.

Če državljan tretje države podpis standardnega obrazca zavrne, pristojni organ njegovo zavrnitev zabeleži v obrazcu pod rubriko ‚opombe‘.
3. Nacionalni organi, ki izdajo [...] odločitev o **predaji**, zabeležijo naslednje podatke:
  - (a) če jih lahko ugotovijo, identiteto in državljanstvo zadevnega državljana tretje države;
  - (b) podatke iz identifikacijskega dokumenta, če obstaja;
  - (c) če so na voljo, kopije vseh dokumentov ali podatkov, ki se nanašajo na identiteto ali državljanstvo zadevnega državljana tretje države, v kombinaciji z ustreznimi nacionalnimi podatkovnimi zbirkami in podatkovnimi zbirkami Unije;
  - (d) razloge za **predajo** [...];
  - (e) datum **predaje** [...];
  - (f) državo članico **prevzemnico**[...].

4. Nacionalni organi, ki izdajo odločitev [...] o **predaji, Komisijo letno obveščajo o številu oseb, predanih drugim državam članicam, pri čemer navedejo državo(-e) članico(-e), kateri(-im) so bile osebe predane, in, če je na voljo, državljanstvo prijatih državljanov tretjih držav.**

[...]

5. **Državljeni tretjih držav, [...] ki jim je bila izdana odločitev o predaji,** imajo pravico do pritožbe. Postopek pritožbe **zoper odločitev o predaji** se izvede v skladu z nacionalnim pravom. Državljanu tretje države se v jeziku, ki ga razume ali o katerem se razumno domneva, da ga razume, pisno predložijo podatki o kontaktnih točkah, ki lahko nudijo informacije o zastopnikih, pooblaščenih za zastopanje državljana tretje države v njegovem imenu v skladu z nacionalnim pravom. Vložitev take pritožbe nima odločilnega učinka.
6. Organi, pooblaščen na podlagi nacionalne zakonodaje, zagotovijo, da je državljan tretje države, ki mu je bila izdana odločitev o [...] **predaji, v okviru dvostranskega sodelovanja iz odstavka 1(a) člena 23a** nemudoma, najpozneje pa v 24 urah, predan pristojnim organom države članice [...] **prevzemnice**. Organi, pooblaščen na podlagi nacionalne zakonodaje v državi članici [...] **prevzemnici**, za ta namen sodelujejo z organi navedene države članice **predaje**.
7. Če državljan tretje države, ki mu je bila izdana odločitev iz odstavka 1, na mejo prispe s prevoznikom, lahko [...] pristojni **organ**:
- (a) prevozniku naloži, da **v skladu z nacionalnim pravom** prevzame odgovornost za državljana tretje države in ga nemudoma prepelje v državo članico [...] **prevzemnico**;
- (b) do nadaljnjega prevoza sprejme ustrezne ukrepe, v skladu z nacionalnim pravom in z upoštevanjem lokalnih okoliščin, da državljanom tretjih držav, ki jim je bila **izdana odločitev o predaji** [...], prepreči [...] **pobeg**.

DEL B

Standardni obrazec za predajo **nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav**, [...] prijetih na [...]obmejnih **območjih**

Ime države

Znak države (Naziv urada)

_____

(¹)

POSTOPEK PREDAJE NA NOTRANJI MEJI

Dne _____ ob (ura) _____ na (navedite vrsto najbližje notranje meje ali druge zadevne informacije, povezane s prijetjem, **v skladu s členom 23a [...]**) _____

Pred spodaj podpisanim _____ je navzoč/-a:

Osební podatki (kolikor so na voljo)

Priimek _____ Ime _____

Datum rojstva _____ Kraj rojstva _____ Spol _____

Državljanstvo _____ Prebivališče v/na _____

Vrsta identifikacijskega dokumenta _____ številka _____

Kraj izdaje v/na _____ dne _____

Številka _____ vizuma, če obstaja _____ vrsta _____ izdal _____

Velja od _____ do _____

Za obdobje _____ dni: _____

Oseba, ki prihaja iz/z _____ s/z _____ (navedite prevozno sredstvo, npr. številka leta), je obveščena, bo predana _____ na podlagi **člena 23a Zakonika o schengenskih mejah** [...]:

[...] Razlogi, [...] zaradi katerih oseba nima pravice do bivanja v državi članici:

[...]

[...]

Opombe

Zadevna oseba je zavrnila podpis obrazca.

Zadevna oseba [...] Pristojni organi [...]

Zadevna oseba se lahko zoper **predajo** [...] pritoži **v skladu z** nacionalnim pravom. Zadevna oseba prejme en izvod tega dokumenta (*vsaka država mora navesti sklicevanje na nacionalno zakonodajo v zvezi s pravico do pritožbe*).

Člen 2

Sprememba Direktive 2008/115/ES

1. Člen 6(3) Direktive 2008/115/ES se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice se lahko vzdržijo izdaje odločbe o vrnitvi državljanu tretje države, ki nezakonito prebiva na njihovem ozemlju, če zadevnega državljana tretje države v skladu s postopki iz člena 23a Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta* ali na podlagi dvostranskih sporazumov ali dogovorov sprejme druga država članica.

Država članica, ki sprejme zadevnega državljana tretje države v skladu s prvim pododstavkom, izda odločbo o vrnitvi v skladu z odstavkom 1. V takih primerih se odstopanje iz prvega pododstavka ne uporablja, **razen za odstopanje iz člena 6(2)**.

Države članice Komisijo nemudoma obvestijo o vseh obstoječih, spremenjenih ali novih dvostranskih sporazumih ali dogovorih.“

* Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).

Člen 3

Prenos spremembe Direktive 2008/115/ES

[...] Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 2, najpozneje do [...] **12** mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]. Komisiji nemudoma sporočijo besedila navedenih predpisov.

Navedene predpise uporabljajo od [...] **12** mesecev po začetku veljavnosti.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na člen 2 te uredbe ali pa sklic nanj navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 1(6) pa se uporablja od [datum, ko se spremembe iz člena 2 začnejo uporabljati v državah članicah].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.
